

A LLUÍS MARIA XIRINACS

per Teresa Domènec i Bau

10 anys de la seva marxa. Marxa lliure, valenta, plenament pensada...

«*En ple ús de les meves facultats, marxo perquè vull acabar els meus dies en la soledat i el silenci...*».

El seu *Acte de Sobirania* és un cop de puny a la mediocritat i a la covardia. És un acte tan lliure i potent que et *flimbeja* fins al darrer racó del teu cos. Però tal com vaig dir en el seu funeral, jo no parlaré del filòsof, ni del polític, ni de l'home compromès fins a la medul·la pel seu País. Jo no en sé prou.

Per a mi el Xiri fou un amic, un col·lega, algú capaç de posar-me en pau amb els meus morts; algú amb qui cada trobada era un repte. Amb ell, no s'hi valien mitges tintes, et posava a prova a cada moment de la mateixa manera en què s'hi posava ell.

D'aquesta manera, el viatge cap endins, obligant-te a mirar la pròpia ombra, era inevitable. Li dec **molt**, el País li deu **molt**... Però ell és en nosaltres: «...*jo sóc en vosaltres, amics!*».

Li dec també haver-me apropat a la seva gent. D'ells deia: «*Són d'una finura extraordinària, un regal tenir-los al final dels meus dies*». I **sí**, així són. Des d'aquí vull fer un brindis per la gent de Randa que, dia a dia, treballen per acostar el llegat del Xiri a tot aquell que el vol conèixer.

També vull brindar amb la Pilar Campuzano i la Itziar Carranza; no m'imagino la meua vida sense la seva amistat. Amb elles i el Xiri hem passat dies aquí, a casa, tan indescriptibles com inoblidables.

I... com no?

Un brindis per la Chari, present en moltes trobades. Ella va fer la paella dels meus 50. Tampoc no oblidarem la nit del 2 al 3 de juny del 2007. Una gran i potent festa, gairebé al llindar de la realitat. Prou.

Feliç aniversari, Xiri!

Teresa Domènec i Bau. Escrit al seu *Facebook* amb motiu del 10è aniversari de l'anada de Lluís Maria Xirinacs a la muntanya. Agost-2007/Agost-2017

